

פרשת דברים DEVORIM

A TEACHER'S SILENCE

Why did Hashem mention Golus to Avraham during the Bris Bein Habesarim? Why were the Keruvim facing each other during the destruction of the Beis Hamikdosh? A deeper insight into the reality of exile.

פרשת דברים

- ג. דער אָנהויב פון בשורת הגלות האָט זיך אָנגעהויבן בברית בין הבת־רים. ווי עס שטייט דאָרטן אימה חשכה גדולה גו' "ו), וואָס דאָס איז א רמז אויף די פיר גליות.
- דער ענין פון אַ כריתות ברית איז. אַז אין וואָס פאַר אַ מצב עס זאָל איז. אַז אין וואָס פאַר אַ מצב עס זאָל ניט זיין, אַפילו אויך דעמאָלט ווען עס איז ניטאָ קיין יסוד און טעם אויף אהבה, אדרבה עס זיינען דאָ טעמים אויף היפּך האהבה, פונדעסט־וועתן זאָל זיין די אהבה בתקפה. דאָס איז דער אויפטו פון דעם כריתות ברית.

אויף אַ זמן וואָס עס זיינען דאָ טעמים אויף אהבה, דאַרף מען ניט האָבן קיין כריתות ברית. דער אויפ־ טו פון דעם כריתות ברית איז אַז די אהבה זאָל זיין אַלע מאָל, וואָרום דאָס איז ניט קיין אהבה שעל פּי טעם ודעת (אַן אהבה התלוי' בדבר, ובמילא איז בשעת בטל דבר, ד. ה. עס איז ניטאָ קיין טעם אויף אהבה, בטלה אהבה), נאָר אַן אהבה עצמית בלי גבול.

אין דער צייט פון כריתות ברית לייכט די אהבה עצמית שאינה תלוי׳ בדבר, בגילוי. מאַכט מען דעמאָלט דעם כריתות ברית, עס זאָל זיין אַן דעם כריתות ברית, עס זאָל זיין אַן אהבה אַלע מאָל, ניט רעכענענדיק זיך מיט שינוי מעמד ומצב.

לויט דעם איז ניט פאַרשטאַנדיק, ווי קומט עס אַז בשעת דעם ברית בין הבתרים האָט מען דעמאָלט אָנ־ געזאָגט אויף דעם ענין הגלות: גלות איז אַן היפּך פון אהבה, אַפילו פון אהבה שעל פּי טעם ודעת, ומכל שכן

11) בראשית טו, יב ובבראשית רבה פרשה מד, יז.

פון אַן אהבה עצמית, היינט בשעת עס לייכט די אהבה עצמית, ווי קומט עס אַז דעמאָלט זאָל מען ריידן וועגן גלות ?

אין פלוג האָט מען עס געקענט (חיץ פאַרענטפערן, לויט דעם מאמר רו״ל ׳׳) אַז בחר אברהם אבינו שעבוד מל־כיות כנגד גיהנם, וואָס לויט דעם איז דער גלות אַ טובה, ובמילא האָט מען וועגן דעם גערעדט בשעת גילוי האהבה.

אָבער דער תירוץ איז ניט גענוג, וואָרום וויבאַלד אַז מען האַלט ביי גילוי האהבה, ובפרט גילוי אהבה עצמית, דאַרף זיך ניט ריידן כלל ניט וועגן גיהנם און ניט וועגן שעבוד מלכיות.

ד. נאָר מען וועט עס פאַרשטיין לויט דעם ווי עס ווערט דערקלערט אין חסידות דער פּנימיות ענין הג־לות, וואָס דערמיט וועט אויך ווערן לות, וואָס דערמיט וועט אויך ווערן רעכט אַ שווערער ענין על פּי נגלה אין גמרא ומדרש.

אין גמרא (1) שטייט וועגן דעם מעמד הכרובים, אַז אין אַ זמן פון עת רצון, ובזמן שישראל עושין רצונו של מקום, איז געווען דער מעמד של מקום, איז געווען דער מעמד הכרובים פּניהם איש אל אחיו, כמער איש ולויות (1), ובזמן שאין עושין רצונו של מקום, וואָס דעמאָלט איז ניט קיין עת רצון, איז דער מעמד הכרובים פארקערט.

אין מדרש 15) שטייט אַז בשעת די

⁽¹² בראשית רבה פרשה מד, כא.

¹³⁾ יומא גד, א. בבא בתרא צט, א.

¹⁴⁾ מלכים א ז, לו.

¹⁵⁾ פתיחתא דאיכה רבה ט. יומא נד, ב.

We currently find ourselves in "The three weeks"; this is a period in which we commemorate the suffering of the Jewish nation endured throughout our history in exile, specifically the time leading up to the destruction of the Beis Hamikdosh. The first time the concept of Golus is mentioned in the Torah is during the ברית בין הבתרים in which Hashem made a covenant with Avraham that he and his descendants would be Hashem's chosen nation for all eternity. During that covenant Hashem informed Avraham that there would be a time when the Jewish people would suffer i.e. exile.

Why do friends make a covenant? A covenant ensures that the feeling of love and loyalty which they are experiencing now will remain forever, regardless of the circumstances. A covenant is a way for friends to express to each other that the relationship they share is not based on reason or motive, but an inherent love that will be there always. After a covenant is made, even if something arises which may normally be reason to discontinue the relationship, or even develop a

feeling of hatred; as long as they had previously made a covenant, the love and loyalty will remain strong and steadfast.

Such a covenant must be made at a time when this inherent love is strongly felt. This is so that each party can ensure that the strong feeling of affection they are experiencing right now will remain forever. It would seem strange that at such a moment, when Hashem's love for Avraham was shining so strongly, Hashem would choose to mention the future exiles, which seem to be the opposite of love and loyalty.

There is a Medrash which explains that Avraham actively chose that his children should endure the pain of exile in exchange for the suffering of Gehinom. According to this explanation, the fact that the Jews suffer in exile is indeed a kindness, relative to the suffering they would have had to endure in Gehenom. This explanation is still insufficient, since at a time when love is shining so strongly, any mention of suffering would seem out of place, regardless of the con-

It should be spoken זאל מען ריידן
Seemingly
Could have געקענט
answered פארענטפערן
Spoke about it וועגן דעם גערעדט
Not sufficient
Since
Like it is ווי עס ווערט
clarified דערקלערט
Become ווערן
legitimate/understood רעכט
A difficult concept א שווערע ענין
The positioning מעמד
of the Kruvim הכרובים
Like a person כמער איש
hugs/embraces another ולויות
Opposite

	Regarding a time אויף א זמן
)	Doesn't need דארף מען ניט
	At all times אלע מאל
	Because
	Which is dependent התלוי'
	on something בדבר
	This means (=דאס הייסט)
	Rather
	Time
	Shines לייכט
	Then דעמאלט
	Without ניט
	considering רעכענענדיק
	According to this לויט דעם
	Understood
	How could it be ווי קומט עס

Translations. . . טייטש'ן

גוים זיינען אַריין אין קדשי הקד־שים, האָבן זיי געזען די כרובים שים, האָבן זיי געזען די כרובים ווי זיי זיינען געווען פּניהם איש אל אחיו כמער איש ולויות, און זיי האָבן עס פּאַנאַנדערגעשיקט צווישן אַלע פעלקער — ראו למה אומה זו עובדת.

איז דאָך די קשיא, דער זמן החורבן איז דאָך געווען אַ היפּך פון עת רצון, איז ווי קומט עס אַז דער מאָלט איז געווען דער מעמד הכרובים פניהם איש אל אחיו?

אין חסידות ווערט דערקלערט די 6 פנימיות הענין פון גלות מיט אַ משל פון השפעת הרב לתלמיד:

בשעת אַ רב איז משפּיע שכל לתלמידו, איז ער צוגעטראָגן מיט אַ שימת לב צו דעם תלמיד. בשעת אַז אינמיטן דער השפעה פאַלט אַריין דעם רב אין זיין שכל א נייער ענין, איז מצד דעם סדר און טבע פון הברקת השכל מוז מען זיך צו־ טראָגן צו דער הברקה, און אויב מען טראָגט זיך ניט צו באַלד צו דער הברקה ווערט זי נתעלם, און שפעטער וועלן ניט העלפן קיינע יגיעות. איז מצד עוצם פנימיות אהבתו של הרב להתלמיד, וויל ער זיך צוטראָגן צו דער הברקה בכדי ער זאָל איר קענען נעמען און אחרי משך זמן זי אי־ בערגעבן אויך צו זיין תלמיד.

בשעת אַז דער רב איז משים לב צו דער הברקת שכל החדש, איז ווּאָס מער ער איז צוגעטראָגן צום נייעם שכל, אַלץ שוואַכער ווערט דער שימת לב צום תלמיד און אַלץ שוואַ־ כער איז די השפעה.

וואָס דער נייער שכל איז אַ הע־ 🐔 כערער און אַ טיפערער אַלץ

מער דאַרף זיין דער צוטראָג צו אים, ובמילא ווערט אַלץ מערער דער אָפּ־ טראָג פון דעם תלמיד בשעה זו, ביז אַז ביי דעם תלמיד ווערט אַן ענין פון גלות און חורבן.

דאָס איז אָבער מער ניט ווי אין חיצוניות, אָבער אין פּנימיות הענין איז דאָך דאָס דער תכלית הגילוי, ואדרבה, פון דעם אַליין וואָס עס לוינט דעם רב צוליב טובת התלמיד אָפּ־טראָגן זיך פון דעם תלמיד צוליב טראָגן זין דעם שכל החדש, דאָס מקבל זיין דעם שכל החדש, דאָס פון דעם נייעם שכל, ביז אַז עס פון דעם נייעם שכל, ביז אַז עס איז כדאי אַז אויף אַ וויילע זאָל איז כדאי אַז אויף אַ וויילע זאָל ווערן ביי דעם תלמיד אַן ענין פון גלות וחורבן, אַבי אַז סוף כל סוף גלות וחורבן, אַבי אַז סוף כל סוף גלות זאָל מען קענען מגלה זיין דעם תל־מיד דעם נייעם שכל.

קומט אויס, אַז וואָס דער העלם איז גרעסער, איז דאָס גופא אַ באַ־ ווייז אויף די גרויסקייט פון דעם גילוי, אַז דער שכל החדש איז יקר ביותר, ומצד גודל אהבתו להתלמיד וואָס ער וויל אים מגלה זיין דעם נייעם שכל, איז כדאַי אַז לשעה זאָל זיין אַ העלם וסילוק, אַבי אַז סוף כל סוף זאָל צו אים אָנקומען דער נייער שכל.

לויט דעם וועט מען פאַרשטיין די פּנימיות ענין הגלות, אַז הגם אַז אין חיצוניות איז עס אַ גלות וחורבן, אָבער אין פּנימיות איז דאָס תכלית אָבער אין פּנימיות איז דאָס תכלית הגילוי ביותר, דער גילוי פון דער גאולה העתידה, ומצד דעם גילוי פון דער דער גאולה העתידה איז כדאַי אַז דער גאולה העתידה איז כדאַי אַז לשעה זאָל זיין אַ גלות וחורבן בחי־ לשעה זאָל זיין אַ גלות וחורבן בחי־ צוניות, אַבי אַז סוף כל סוף זאַל

text in which it is brought.

The positioning of the Keruvim on top of the Aron reflected the spiritual state of the Jewish people. At a time when Hashem was pleased with the Jewish people and felt close to them, the Keruvim would be facing each other, and when this feeling didn't exist, the Keruvim would face away from each other. The Medrash tells us that at the time when the nations were entering the Beis Hamikdosh during its destruction, they found the Keruvim in the embracing position, which seems to reflect Hashem's closeness to the Jewish nation. How could it be that during the destruction of the Beis Hamikdosh, which indicates Hashem's withdrawal from the Jewish people, the Keruvim would be facing each other?

Chassidus explains the whole idea of Golus with a משל of how a teacher gives information to his student. When a

teacher is teaching, his entire focus and concentration is directed at the student, so he can explain the concept to the best of his ability, in a way the student will be able to understand. If, in the middle of teaching, a whole new concept was to flash in the teacher's mind, the teacher would be forced to "withdraw" his attention from the student, and focus on grasping that which just flashed in his mind. For if he were to push it off until later, all the thinking in the world wouldn't necessarily bring that insight back. The purpose of withdrawing from the student, in essence, is for the benefit of the student himself. The teacher is so committed to his student that he doesn't want him to miss out on this new concept, which just flashed before him. He therefore must temporarily "remove" himself from his student, so he can fully comprehend this new idea himself, and eventually give it over to his student.

No more than
The ultimate תכלית
revelation
From this itself פון דעם אליין
lt is worthwhile עס לוינט
Shows how great . ווייזט ווי גרויס
Dearness/value יוקר
For a period of time אויף א וויילע
So long as
Comes out
Greater
This itself
A proof
Greatness
Come to him צו אים אנקומען
According to this לויט דעם
It is worthy
Temporarily
At the end

A new א נייער
Intellectual flash הברקת
(breakthrough) השכל
מוז מוז
Devote/concentrate צוטראגן
If אויב
Right away באלד
It becomes ווערט זי
hidden/goes away
Later
Won't help
He wants
Can take
Give over איבערגעבן
Focuses משים לב
Weaker שוואכער
Higher העכערער
Deeper
Exile and גלות און
destruction

Translations. . .טייטש'ן

Came into זיינען אריין	
Saw	
Sent out פאנאנדערגעשיקט	
Amongst all צווישן אלע	
the nations	
Look at what ראו למה	
this nation serves . אומה זו עובדת	
That then אז דעמאלט	
ls explained/ ווערט	3
clarified דערקלערט	
A teacher giving השפעת	
over (an idea) to	
his student לתלמיד	
Gives over a concept משפיע שכל	
Devoted צוגעטראגן	
Full attention	
In middle	
Falls into (his mind) . פאלט אריין	

אָנקומען דער גילוי פון דער גאולה העתידה.

ה. אַ הכרח אויף דעם אַז אין פנימיות איז דאָס אַ גילוי אור, איז אויך פון דעם סדר הגלות. קוקנדיק אויפן סדר הגלות, זעט מען אַז דאָס איז ניט נאָר אַן ענין פון כפרה אויף חטאים עונות ופשעים, נאר דא איז פאַראַן אויך אַן ענין פּנימי. אויב דער גאַנצער ענין פון גלות וואַלט געווען מער ניט ווי אַ כפּרה אויף חטאים עונות ופשעים, דעמאָלט האָט געדאַרפט זיין דער סדר אַז פון צייט צו צייט זאַל דער גלות ווערן קלענער, וואָרום מיט יעדער שטיקל צייט אין גלות ווערט דאָך נתכפר אַ טייל פון חטאים עונות ופשעים, ובמילא איז וואָס ווייטער דאַרף דער גלות ווערן קלענער.

לפּועל זעט מען אַז וואָס ווייטער ווערט דער גלות אַלץ גרעסער. דאָס זעען מיר סיי ביי גלות מצרים און סיי ביי דעם איצטערדיקן גלות.

גלות מצרים: אין מצרים זיינען
די אידן געווען צוויי הונדערט און
צען יאָר. די ערשטע זיבעצן יאָר
איז געווען גאָר גוט, אויך נאָך דער
פּטירה פון יעקב׳ן, איז כל זמן די
שבטים האָבן געלעבט איז ניט גע־
ווען קיין שעבוד, אויך נאָך מיתת
השבטים, האָט זיך דער עיקר גלות
המר אָנגעפאַנגען כשנולדה מרים "),
די לעצטע זעקס און אַכציק יאָר,
די לעצטע זעקס און אַכציק יאָר,
פ״ו בגימטריא אלקים, און אין די

גזירה פון תבן אין ניתן לעבדיך") געווען גאָר צום סוף, ווען עס איז שוין געוואָרן גאָר נאָענט צו דער גאולה — ומאז באתי אל פּרעה וגו׳ הרע לעם הזה").

אַזוי אויך אין איצטערדיקן גלות זעט מען אַז װאָס װייטער װערט דער גלות אַלץ שטאַרקער, און עס ווערט ווינציקער גילוי אלקות. בהת־ חלת הגלות איז געווען דער גילוי על ידי התנאים, דערנאָך די אמוראים, און וואָס ווייטער ווערט דער העלם אַלץ גרעסער און גרעסער, ביז אַז בדורות האחרונים דעקבתא דמשיחא איז כמעט ווי גאָר קיין גילוי ניטאָ, וואָס דערפאַר הייסט עס מיטן נאַמען עקביים, וואָס אַן עקב איז אַן אבר וואָס אין אים איז ניטאָ קיין חיות (בגילוי), ווי עס שטייט אין אַבות דר׳ נתן "ו) אַז דער עקב איז דער מלאך המות שבאדם.

פון דעם סדר איז מובן אַז דער גלות איז ניט נאָר אַ כפּרה אויף די עבירות, נאָר אין אים איז אויך דאָ אַן ענין פּנימי. דער פּנימיות ענין הגלות איז — גילוי אור חדש, ומצד דעם צוטראָג צום גילוי אור החדש ווערט דער אָפּטראָג פון דער השפּעה, און דערפאַר, איז וואָס וויי־ השפּעה, און דערפאַר, איז וואָס וויי־ טער, וואָס עס ווערט מערער דער צוטראָג צו דער גאולה העתידה, וואָס נענטער צו משיח׳ן, ווערט דער גלות נענטער צו משיח׳ן, ווערט דער גלות אַלץ שטאַרקער.

ו. לויט דעם וועט מען פאַרשטיין 🕕 דאָס וואָס עס שטייט אין מדרש

¹⁷⁾ שמות ה, טו.

¹⁸⁾ דאָרט כג.

⁽¹⁹ ענדע פרק לא.

¹⁶⁾ שיר השירים רבה פרשה ב עה"פ כי הנה הסתיו עבר. פסיקתא רבתי פ' טו, יא.

It is understood, that the deeper the concept, the more the teacher must "remove" himself from the student in order to fully comprehend it. What the student sees as the biggest display of betrayal really is an expression of the teacher's untiring dedication to the success of his student. The teacher considers it well worth it to remove his attention from his student temporarily so that eventually the student will be able to appreciate this novel idea.

This is also the idea of Golus. Although it may seem that it is a time when our teacher (Hashem) has betrayed us, in reality, it is all part of a process of great revelation. Just like a teacher's withdrawal from a student is part of a process in which the student will receive something he wouldn't have been able to otherwise, so too Golus is a process through which we will be able to receive the revelations of Moshiach. The way we see Golus is only the external aspect, just as a student can't understand why his teacher has abandoned him. On a deeper level, however, it is an expression of Hashem's love for us and part of a process which will prepare us for the greatest revelations.

A proof for this theory is the fact that throughout Golus, the plight of the Jewish people is constantly deteriorating. If the whole purpose of Golus is to act as atonement for our Aveiros, the Golus should be getting easier as we atone for our Aveiros. We see that just the opposite is the case; as the years go by, Golus becomes more and more difficult. This was true in the times of Golus Mitzrayim and also applies to our present day Golus. As the years go by we find ourselves in unprecedented darkness. As we explained previously, the more the teacher is involved in comprehending the new concept which "flashed" in his mind, the greater the feeling of betrayal will be by the student. The same applies to Golus. As we come closer to the time of Geulah, the concentration on those revelations becomes greater, and as a result, the Golus becomes stronger.

We can now understand why the Keruvim were facing each other during the time of the destruction of the Beis Hamikdosh. The way we perceive Golus is based on our very external, limited view. We therefore view it as "betrayal" and "withdrawal", just as the student assumes it

Stronger
Becomes smaller/ עס ווערט
diminishes
Afterward
Almost/as if
Therefore
It is called הייסט עס
Heals
Because of the מצד דעם
focus/ concentration צוטראג
Causes a ווערט דער
removal
It becomes עס ווערט
more/stronger מערער
Closer נענטער

However
(much) further זייטער
Present day איצטערדיקן
Two hundred צווי הונדערט
and ten און צען
First seventeen ערשטע זיבעצן
Were living זאבן געלעבט
After
The bitter Golus זלות המר
Began אנגעפאנגען
Last 86 לעצטע זעקס און אכציק
Straw is not given עבן אין
to your servants זיתן לעבדיך
At the very end
Very close

Translations. . . טייטש'ן

Proof
The order of
(events in) exile
Looking/observing קוקנדיק
One sees זעט מען
There is also איז פאראן אויך
Would have been וואלט געווען
Then דעמאלט
Had to
have been זיין
From time to time פון צייט צו צייט
Become smaller ווערן קלענער
A portion א טייל

אַז בשעת די גויים זיינען אַריין אין קדשי הקדשים האָבן זיי געזען די כרובים כמער איש ולויות, וואָרום דער גאַנצער ענין הגלות איז דאָס נאָר בחיצוניות אין סדר השתלשלות, אָבער ווי דאָס איז אין פּנימיות, איז דאָס תכלית הגילוי. דערפאַר איז אין קדשי הקדשים, דער אָרט פון פנימיות, דאָרטן איז דעמאָלט געווען פנימיות, דאָרטן איז דעמאָלט געווען דער מעמד הכרובים פּניהם איש אל אחיו, אין פּנימיות איז עס אַן עת רצון כנ״ל.

- און דאָס איז אויך דער טעם אַז בשעת ברית בין הבתרים האָט זיך גערעדט׳וועגן גלות, וואָרום אין פּני־ מיות איז דאָס אַן ענין פון תכלית הגילוי. בשעת ברית בין הבתרים, בשעת עס האָט מאיר געווען די אהבה עצמית, איז געווען די בשורה אויף די גילויים פון דער גאולה העתידה, נאָר ווי דאָס איז אַרויס־ געקומען אין סדר ההשתלשלות, איז געקומען אין סדר ההשתלשלות, איז דאָס אַן ענין פון גלות.
- ז. די הוראה פון דעם אין עבודה 📵 איז:

ניט קוקנדיק אויפן חושך הגלות, אַז װאָס װייטער װערט דער גלות אַלץ שטאַרקער ביז אַז המלכות תה־ פך למינות °°), װאָס עס איז נאָך קיין

מאָל ניט געווען אַזאַ חושך, פונ־ דעסטוועגן דאַרף מען ניט נתפּעל יוערן, וויסנדיק אַז דאָס וואָס דער חושך איז גרעסער איז דאָס מצד דעם וואָס מען ווערט נענטער צום אור הגאולה.

און בכדי אַראָפּטראָגן דעם אור הגאולה בפועל דאַ למטה צום מקבל, פאָדערט זיך ביי דעם תלמיד צוויי ענינים: א) די ידיעה, ער זאָל וויסן אַז דער העלם וסילוק איז דאָס נאָר אין חיצוניות, אָבער אין פּנימיות איז דאָס תכלית הגילוי. ב) די התקשרות וצמאון צום רב, אַז ניט קוקנדיק וואָס אין חיצוניות האָט זיך דער רב אָפּגעטראָגן, פונדעסטוועגן דאַרף דער תלמיד שטיין מיט אַ התקשרות וצמאון צום רב, אַזוי ווי בשעת ההשפעה, און נאָך מערער. ווי דער אַלטער רבי פלעגט זאָגן בשעת דבי־ קותו: "מי לי בשמים גו' איך וויל זע גאָר ניסט איך וויל ניט דיין גן עדן איך וויל ניט דיין עולם דיך מער ניט אַז דיך הבא כו' איך וויל אַליין" (21 אַליין), וואָס דורך דעם צמאון ווערט דער גילוי אור החדש צום מקבל, אין דער גאולה העתידה במה־ רה בימינו.

(משיחת ש"פ מטו"מ, תשט"ז)

לקו"ש ח"ב ע' 363–369

פרשת ואתחנן

א. (אין דער היינטיקער סדרה שטייט: אז יבדיל משה שלש ערים וגו' לנוס שמה רוצח וגו', וואָס דאָס איז דער ענין פון ערי מקלט).

21) תהלים עג, כה. שורש מצות התפלה להצמח צדק פרק מ.

די וועגן וועלכע פלעגן פירן צו

מתוקנים, זיי זיינען געווען ברייט

די ערי מקלט, זיינען געווען דרכים

20) סוטה מט, ב.

about his teacher. If we look a little deeper into the reality of what is happening we see that it is all a display of the kindness of Hashem. Therefore, in the Kodesh Hakodoshim, the place where G-dliness was totally revealed and open, the Keruvim were facing each other, because all that was felt there was the inner meaning of the beginning of Golus, the love of Hashem.

This also answers our original question regarding the mention of Golus during the time of the Bris Bein Habesarim. Now that we understand that Golus is really an expression of Hashem's deep love for the Jewish people, and His desire to reveal to us the greatest levels of G-dliness, we no longer view Golus as "evil", but rather a stage in achieving Hashem's goal. During the covenant, Hashem was informing Avraham about the future that awaits the Jewish people. The fact that Golus was also mentioned

then was just as part of the process. So it wasn't intended as a warning about future suffering, but rather Hashem informing Avraham that great things await his children.

The lesson we take from this is that we must not let ourselves be affected by the dark times in which we find ourselves. We must constantly remember that the darker it seems, the closer we are getting to Geulah. In order to actually bring about the Geulah we must do two things: 1) Always remember that our perception of Golus is just an external view of the kindness Hashem is showing us. 2) We must constantly remain connected with our "teacher"-Hashem, even at the time when He may seem "removed". Through our yearning to remain connected to Hashem even at a time when we cannot feel His closeness, we will bring about the actual revelation of Moshiach Tzidkeinu. May it be speedily in our days!!

Draw down אראפטראגן
It is demanded פאדערט זיך
He should know ער זאל וויסן
The connection דער התקשרות
and "thirst"
Stand שטיין
l don't want איך וויל זע
all this
l don't איך וויל
want your ניט דיין
Nothing besides מער ניט אז
you alone דיך אליין

ניט קוקנדיק Notwithstanding
The Golus ווערט דער
becomes גלות
Until
The government המלכות תהבך will turn to heretics
At no other נאך קיין time did it exist מאל ניט געווען
Nevertheless בונדעסטוועגן
Not be effected ניט נתפעל ווערן
Knowing וויסנדיק
We are מען ווערט
coming closer נענטער

expressed itself . . . ארויסגעקומען

ווי דאס איז

How it came out/

Translations. . . טייטש'ן

מער דאַרף זיין דער צוטראָג צו אים, ובמילא ווערט אַלץ מערער דער אָפּ־ טראָג פון דעם תלמיד בשעה זו, ביז אַז ביי דעם תלמיד ווערט אַן ענין פון גלות און חורבן.

דאָס איז אָבער מער ניט ווי אין חיצוניות, אָבער אין פּנימיות הענין חיצוניות, אָבער אין פּנימיות הענין איז דאָך דאָס דער תכלית הגילוי, ואדרבה, פון דעם אַליין וואָס עס לוינט דעם רב צוליב טובת התלמיד אָפּ־טראָגן זיך פון דעם תלמיד צוליב מקבל זיין דעם שכל החדש, דאָס אַליין ווייזט ווי גרויס איז דער יוקר פון דעם נייעם שכל, ביז אַז עס פון דעם נייעם שכל, ביז אַז עס איז כדאי אַז אויף אַ וויילע זאָל ווערן ביי דעם תלמיד אַן ענין פון גלות וחורבן, אַבי אַז סוף כל סוף גלות וחורבן, אַבי אַז סוף כל סוף גלות זאָל מען קענען מגלה זיין דעם תל־מיד דעם נייעם שכל.

קומט אויס, אַז וואָס דער העלם איז גרעסער, איז דאָס גופא אַ באַ־ ווייז אויף די גרויסקייט פון דעם גילוי, אַז דער שכל החדש איז יקר ביותר, ומצד גודל אהבתו להתלמיד וואָס ער וויל אים מגלה זיין דעם נייעם שכל, איז כדאַי אַז לשעה זאָל זיין אַ העלם וסילוק, אַבי אַז סוף כל סוף זאָל צו אים אָנקומען דער נייער שכל.

לויט דעם וועט מען פאַרשטיין די פּנימיות ענין הגלות. אַז הגם אַז פּנימיות ענין הגלות. אַז הגם אַז אין חיצוניות איז עס אַ גלות וחורבן, אָבער אין פּנימיות איז דאָס תכלית הגילוי ביותר, דער גילוי פון דער גאולה העתידה, ומצד דעם גילוי פון דער דער גאולה העתידה איז כדאַי אַז דער גאולה העתידה איז כדאַי אַז לשעה זאָל זִיין אַ גלות וחורבן בחי־צוניות, אַבי אַז סוף כל סוף זאָל צוניות, אַבי אַז סוף כל סוף זאָל

אָנקומען דער גילוי פון דער גאולה העתידה.

ה. אַ הכרח אויף דעם אַז אין פנימיות איז דאָס אַ גילוי אור, איז אויך פון דעם סדר הגלות. קוקנדיק אויפן סדר הגלות, זעט מען אַז דאָס איז ניט נאָר אַן ענין פון כפרה אויף חטאים עונות ופשעים, נאָר דאָ איז פאַראַן אויך אַן ענין פּנימי. נאָר דאָ

אויב דער גאַנצער ענין פון גלות וואָלט געווען מער ניט ווי אַ כפּרה אויף חטאים עונות ופּשעים, דעמאָלט האָט געדאַרפט זיין דער סדר אַז האָט געדאַרפט זיין דער סדר אַז פון צייט צו צייט זאָל דער גלות ווערן קלענער, וואָרום מיט יעדער שטיקל צייט אין גלות ווערט דאָך שטיקל צייט אין גלות ווערט דאָך נתכפּר אַ טייל פון חטאים עונות ופּשעים, ובמילא איז וואָס ווייטער דאַרף דער גלות ווערן קלענער.

לפּועל זעט מען אַז וואָס ווייטער ווערט דער גלות אַלץ גרעסער. דאָס זעען מיר סיי ביי גלות מצרים און סיי ביי דעם איצטערדיקן גלות.

גלות מצרים: אין מצרים זיינען

די אידן געווען צוויי הונדערט און

צען יאָר. די ערשטע זיבעצן יאָר

איז געווען גאָר גוט, אויך נאָך דער

פטירה פון יעקב׳ן, איז כל זמן די

שבטים האָבן געלעבט איז ניט גע־

ווען קיין שעבוד, אויך נאָך מיתת

ווען קיין שעבוד, אויך נאָך מיתת

השבטים, האָט זיך דער עיקר גלות

המר אָנגעפאַנגען כשנולדה מרים ''),

די לעצטע זעקס און אַכציק יאָר,

פ״ו בגימטריא אלקים, און אין די

זעקס און אַכציק יאָר גופא איז די

¹⁶⁾ שיר השירים רבה פרשה ב עה"פ כי הנה הסתיו עבר. פסיקתא רבתי פ' טו, יא.

A selected section of the Sicha with a linear translation Translations. . . יייטשין.

But this is	דאס איז אבער
no more	מער ניט
than externally,	ווי אין חיצוניות
but in the inner dimension . ענין	אבער אין פנימיות ה
this is the ultimate revelation	איז דאך דאס דער
ultimate revelation	תכלית הגילוי
And on the contrary,	
from this itself	פון דעם אליין
that it is worthwhile	וואס עס
that it is worthwhile (for) the teacher,	לוינט דעם רב
for the benefit of the student,	
to "remove" himself	
from the student,	פון דעם תלמיד
in order (that he will	צוליב
be able) to receive	מקבל זיין
the new concept,	
this itself shows	דאס אליין ווייזט
how great	ווי גרויס
is the dearness	איז דער יוקר
of the new concept,	
until (the point)	ביז
that it is worthwhile	אז עס איז כדאי
that for a period of time	אז אויף א וויילע
it will be	זאל ווערן
by the student	ביי דעם תלמיד
the idea/feeling of	אן ענין פון
"exile" and "destruction",	גלות וחורבן
so long as	
at the end	סוף כל סוף
(the teacher) will	זאל מען קענען י
be able to reveal	
(to) the student	דעם תלמיד
the new concept.	
Comes out,	
that however much greater the concealment is,	אז וואס דער העלם איז גרעסער
this itself	
is a proof	א באווייז

Test Your Knowledge

Why would two friends make a covenant?
How were the Kruvim positioned during the time of the destruction? Why is this strange?
Explain the Moshol of a teacher and his student, and how it applies to Golus.
How do we know Golus isn't just atonement for our Aveiros?

Notes & Feedback.	

לעילוי נשמת התינוק זאב ארי' בן יבל"ט שניאור זלמן גליק נפטר ב' אב ה'תשע"ג ת.נ.צ.ב.ה.

Cover:
Leibel Krinsky
Content:
Dovid Rachmani
Layout:
Menachem Aron

Subscription or Sponsorship: <u>B2BSICHOS@GMAIL.COM</u> © **B2B Sichos**